

Takaisin etusivulle

Opettajalle

Hylynryöstö-kirja jatkaa Rosvorotko-kirjasta tutun nelikon, Pampan, Maarun, Jopon ja Nixsun seikkailuja. Mukaan on liittynyt myös ajokoiranpentu Penu. Tässäkin kirjassa sama tarina jatkuu koko kirjan läpi jatkokertomuksena.

Jatkokertomus on jännittävä ja fantasiankin aineksia sisältävä tarina neljän kaveruksen ja koiran seikkailuista saaristossa. He löytävät kaksi ruostunutta metallipojua, vanhan kenttäpuhelin suukappaleen ja salaperäisen kirjan, jonka sivujen välistä tipahtaa avain.

Oppilaille monistetaan jatkokertomus luku kerrallaan. Ne kannattaa tallettaa oikeassa järjestyksessä kansioon, koska oppilaat todennäköisesti haluavat lukea tarinan vielä uudelleenkin. Jokaisen jatkokertomuksen luvun perässä on runsaasti tehtäviä. Voit poimia yksittäiselle oppilaalle tehtävien joukosta sellaisia, jotka edistävät erityisesti hänelle vaikeiden asioiden oppimista. Kirjan tehtäviä voidaan käyttää neljännessä luokasta kuudenteen luokkaan asti oppilaiden taitojen mukaan. Harjoitukset soveltuvat myös yläkoulun erityisopetukseen.

Kirja pyrkii erityisesti harjoittamaan oppilaiden lukemisen ymmärtämisen taitoja. Tärkeää on sanavaraston laajentaminen ja vieraiden sanojen merkityksen oivaltaminen. Parhaiten tämä onnistuu, kun opettajakin ohjaa oppilaita käyttämään lauseyhteyttä uusien sanojen ymmärtämisen apuna. Tehtäviä tehdessään oppilas huomaa myös, että sama sana voi eri yhteyksissä tarkoittaa eri asioita.

Kirjan kuvituksena on sekä piirros- että valokuvia. Tarkoituksena on, että oppilaat oppivat tarkastelemaan kuvia ja kirjoittamaan valokuvaan sopivia kuvatekstejä. Myös harjoitustehtävien avulla opetellaan kuvien tarkastelua ja tulkintaa.

Luku 1	4
Luku 2	15
Luku 3	25
Luku 4	35
Luku 5	44
Luku 6	54
Luku 7	63
Luku 8	72
Luku 9	81

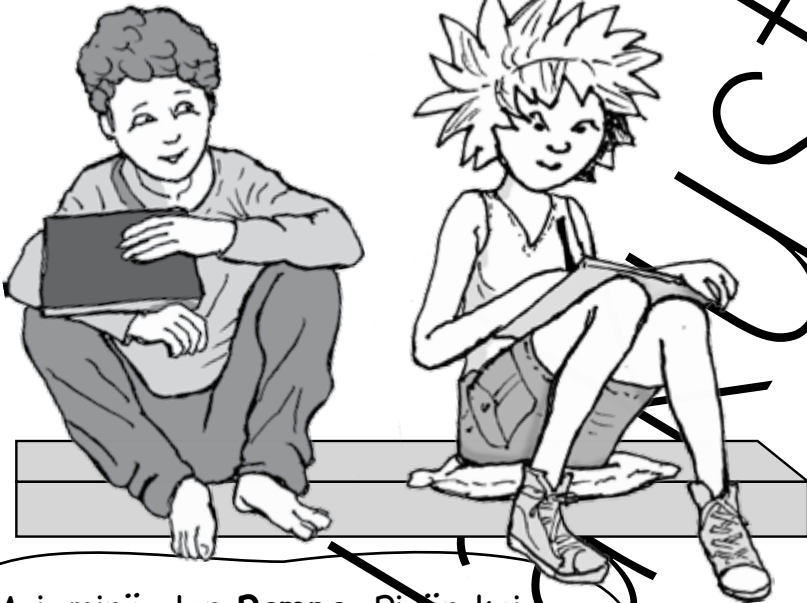
1. luku

Niksu on syntynyt Pietarissa. Hänellä on oikein hyvä muisti. Hän lukee paljon ja muistaa melkein kaiken. Jos häneltä kysyy jotain, mitä hän ei tiedä, hän ottaa selvää ja kertoo sen kun taas tapaamme.

Maaru on kätevä käsistään. Hän piirtää hyvin. Hän myös neuloo mielellään. Meillä kaikilla on hänen kutomansa villasukat. Sain häneltä virkatun pipon, kun se ei pysynyt hänen villien hiustensa päällä.

Jopo on hyvä uimari. Hän ei myöskään pelkää kiipeämistä eikä tasapainoilua. Lempinimensä hän on saanut siitä, että hän taituroi Jopo-pyörällä hankalissakin maastoissa mestarillisesti.

Penu on suomenajokoiran pentu. Sain sen sedältäni. Penu ei soveltunut metsästykseen, sillä se pelkäsi pamauksia ja painautui aina vapisten setäni jalkoja vasten, kun joku ampui.

Moi, minä olen **Pampa**. Pidän kai-
kista eläimistä. Jostain syystä metsän
eläimetkään eivät pelkää minua.

Niksu, Maaru ja Jopo ovat
kavereitani. Penu on
koirakaverini.

Naapureilla oli ennen moottorivene, jolla Jopo veti naapurin Veikkoja vesisuksilla. Kun he muuttivat Itä-Suomeen, he myivät moottoriveneen. Sukset he jättivät kuitenkin meidän käyttöömme.

Kerran Niksu yritti vetää Jopoa sähköveneellä. Jopo istui laiturin reunalla vesisuksissa jalassa. Vene lähti liikkeelle, vetoköysi kiristyi, ja Jopo irtosi laiturilta. Hän liukui suksilla kaksi metriä.

Sitten sukset painuivat pinnan alle, irtosivat Jopon jaloista ja nousivat pinnalle. Nopea Salama ei ollut nimensä veroinen. Jopokin painui pinnan alle, mutta ei noussut pintaan. Oliko hän lyönyt pänsä ja oli hukkumaisillaan?

”Näkki kaappasi hänet!” Maaru kirkkautti, nappasi rannasta kiven ja heitti sen veteen.

Niksu sukelsi veteen. Hän nousi kohta ylös, katsoi melkein päin ja alkoi nauraa. Samassa laiturin alta kuului koputusta. Maaru ja minä kurkistimme laiturin alle lautojen raosta. Siellä Jopo nauro katkettakseen. Vesi oli niin sameaa, ettemme olleet nähneet, kun hän sukelsi sinne.

Maaru oli aivan raivoissaan Jopolle, kun hän oli sillä tavoin säikäyttänyt meidät. Hän taitaa olla vähän ihastunut Jopoon. ”Mistä ihmeen Näkistä sinä kirkkaisit?” kysyin Maarulta.

”Mummi on kertonut, että Näkki on häijy veden henki, joka hukuttaa ihmisiä.

I. **Kirjoita**, minkälaisia tarinan päähenkilöt ovat:

Nipsu _____

Maaru _____

Jopo _____

Penu _____

Pampa _____

2. Mitä kaverukset tekivät

rikkaruohoille _____

voikukille _____

heinikolle _____

3. Etsi sivuilta 5–6 samaa tarkoittavat sanat. **Kirjoita** ne viivoille:

kesäasunto _____

saapua _____

lautta _____

suvi _____

lyhentää _____

popsia _____

vajota (löydätkö kaksi sanaa?) _____

ahkeroinnassa _____

työt _____

Otin Penulle kuitenkin mukaan pientä syötävää. Tein myös meille kaikille kaksijalkaisille muutaman voileivän. Muuta purtavaa Penu löytää aina luonnosta. Sillä on usein hampaiden välissä jokin palikka tai oksa, jota meidän pitää yrittää kiskoa irti. Se vääntelelee päätään uristen hiljaa eikä irrota palikasta. Jos se pudottaa palikan maahan, se pitää heittää jonnekin. Hauskinta on, jos keppi heitetään mereen. Vesi roiskuu korkealle, kun Penu syöksyy noutamaan sen.

Puimme yllemme kelluntaliivit. Penullakin on omat liivit. Sitten nousimme veneeseen, ja Jopo istui soutajan paikalle. Hän työnsi veneen irti laiturista, ja me muut vilkutimme hurjasti Mumuille. Penu asettui omalle paikalleen veneen kokkaan. Jos joku meni istumaan etupenkille, Penu tunki väkisin hänen

ohitseen. Sitten se nosti etutassunsa veneen partaalle ja antoi lounaistuulen hulmuttaa korviaan. Silmät kiinni se nautti täysin siemauksin.

Jopo souti voimakkaasti tuulta vastaan.

Lounaistuuli yleensä tuo mukanaan kaikenlaista roskaa Mummin rantaan. Siellä on laudanpätkiä, oksia ja valitettavasti myös muovipulloja. Kaislaakin kerääntyy röykkiöittäin. Sitä me keräämme rantakallion reunalle ja poltamme tuulettomalla säällä. Meillä on sammutusta varten aina valmiina vesipumppu, jonka vesisuihku nousee jopa kymmenen metrin korkeuteen.

Kun olimme matkanneet tunnin verran, jotain kolahti venettä vastaan. Ajattelin, että vedessä on taas jokin lauta tai muu puu. Niksu kurkotti veneen reunan yli ja sai käteensä metallisen poijun varren.

Poiju oli hyvin ruostunut. Silti se ei ehkä ollut kovin vanha, sillä rauta ruostuu merivedessä hyvin nopeasti. Kukaan meistä ei ollut kuitenkaan koskaan nähnyt semmoista. Kun olin tutkinut ja rapsutellut sitä jonkin aikaa, saatoin erottaa sen pinnassa numeroita.

Maarulla on aina pieni lehtiö ja lyijykynä mukanaan. Hän piirtää hahmotelmia maisemista, puista, linnuista ja eläimistä. Hän asetti lehtipaperin numeroiden päälle ja rapsutti lyijykynällä koko alueen yli. Samalla tavoin olemme joskus tehneet kuvia kolikoista.

Paperille nähmottui X45 tai X46. Niksu kirjoitti puhelimensa hakukenttään mahdolliset vaihtoehdot. Kohta löytyi tieto:

Miinalaivat X45 ja X46 joutuivat...
Samassa internet-yhteys katkesi.

3. luku

”Miinalaivat!” Niksu huudahti. Kaivoimme kaikki puhelimet esiin, mutta emme saaneet yhteyttä verkkoon. ”Kyllä saaristossa on yleensä hyvä internet-yhteys. Se on tärkeä turvallisuustekijä veneilijöille.” Jopo totesi. ”Olisiko tämä jossain verkkohäirintää?” Maaru arveli. ”Ei se mitään. Mummeilla on saarella hyvä yhteys. Käännytkö takaisin?” ehdotin. ”Ei käännyttä. Tämä poiju on vanha. Tuskin täältä enää löytyy mitään saksalaista miinalaivaa.” Niksu jatkoi. ”Merivedessä sen olisi pitänyt ruostua ajat sitten.”

Niinpä jatkoimme matkaa, mutta kyllä laivamysteeri pyöri ainakin minun päässäni, eiköhän muidenkin.

Jopo halusi välillä levätä soutamiselta ja katsella muuallekin kuin taaksepäin. Soutaessahan on pakko katsoa taaksepäin ja ottaa sieltä suunta johonkin kiintopisteeseen. Muuten vene etenee kiemurrellen.

"On meillä vakavaakin asiaa", naispoliisi jatkoi. "Joiltakin mökeiltä on varastettu aurinkopaneeleja. Meille on myös tullut ilmoituksia veneestä, joka tulee hiljaa laiturin lähelle. Kun asukas on tullut näkyviin, vene on lähtenyt kovaa vauhtia pois päin".

"Soittakaa tähän numeroon, jos näette jotain epäilyttävää".

Sitten he jatkoivat matkaansa hurjasti jyrisevällä veneellään.

"Jeee! Me olemme apu-sheriffejä!" Niksu riemuitsi.

"Noin hirnuvat ja laukkaavat tuhat hevosta!" huusi Niksu. "Tuolta eivät rosvot karkaa."

"Perään!" huusi Jopo.

"Tämän veneen nopeudella me olemme yllähuomenna siellä, missä tuo vene on vartin päästä." Niksu totesi kuivasti.

Suuntaisin veneen rantaan päin. Käänsin moottorin vinoon niin, että potkuri nousi vedestä. Sitten se ei kolhiinnu mahdollisiin kiviin. Työnsin hiukan vauhtia airolla. Kahlasin rantaan ja kiinnitin veneen köyden puuhun.

"Mikäs teitä viivytti", Penu tuntui sanovan. "Aloin jo huolestua."

1. Miksi puhelimet eivät toimineet?

2. Miksi on tärkeää, että saaristossa on *hyvä internet-yhteys*?

3. Mihin suuntaan soutaja katsoo soutaessaan? Miksi se voi vaikeuttaa kulkemista?

4. Kun lähdetään soutamaan, vene käännetään oikeaan suuntaan.

Sitten soutaja katsoo veneen takana olevaa maisemaa. Siellä voi olla yksi oikein iso puu. Kun soutaja katsoo sitä soutaessaan, vene pysyy oikeassa suunnassa.

Katso sivulta 25, mikä tämä iso puu silloin on.

5. Mikä on *miinalaiva*? **Etsi tietoa** kirjasta tai netistä.

6. Etsi laatikosta **vastakohdat** alla oleville sanoille. Kirjoita ne viivoille.

- tärkeä
- taaksepäin
- huutaa ●
- lepää
- kiemurrelleen
- esiin
- löytyy
- vanha

- piiloon _____
- kuiskaa _____
- turha _____
- uusi _____
- katoaa _____
- ahkeroi _____
- eteenpäin _____
- suoraan _____

16. **Mitkä sanat sopivat** kaverusten Nopea Salama -veneeseen ja mitkä poliisien veneeseen? (Katso myös kuvia sivuilla 7 ja 26.)

Kirjoita ruutuihin NS (Nopea salama) tai P (poliisivene):

☐	jyrisevä	☐	iso moottori
☐	hidas	☐	nopea
☐	iso	☐	airot
☐	sähkömoottori	☐	lippu
☐	aurinkopaneelit	☐	äänekäs
☐	pieni	☐	soutuvene
☐	tutka	☐	ville
☐	hiljainen	☐	hytti

17. Kun poliisi pysäyttää veneen, sitä on paljon vaikeampaa saada pysymään paikoillaan kuin vaikkapa autoa. Miksi?

18. Kuka oli veneessä ollut viides henkilö? _____

19. Miksi poliisi nauroi?

20. Katso poliisien kuvia. Minkälainen on poliisin virkapuku?

21. Mitä poliisit kertoivat kaveruksille?

”HEI! Mikä otus tuossa kuvan vasemmassa reunassa väijyy”, Niksu kysyi.

”SE ON TAPIO!” Maaru kiljaisi.

Käännyimme salamannopeasti.

”Se on juurakko, kaatuneen puun juurakko”, Jopo totesi.

”Vertaa sitä kännykän kuvaan”. Ei se näytä juurakolta. Sillä on silmäkin”, minä intin

”Aurinko varmaan paistaa oksien läpi”, Niksu arveli.

Lähdimme kiertämään saarta. Paikoin rantalepikko oli niin tiheää, ettei sen ohi päässyt kuin kahlaamalla. Päätimme kuitenkin kiertää lepikot yläkautta ja kiipesimme rinnettä sisemmälle saaren.

Jopo ehti ensimmäisenä rallion huipulle ja huusi. ”Tuolla on mökki ja liiteri”. Lähdimme kaikki laskeutumaan rinnettä rakennuksille päin. Meidän täytyi kulkea

varoen. Matkalla oli louhikkoja, joiden kivet olivat paksun sammaleen peitossa. Niiden väleissä oli paikoin syviä loukkoja, joihin jalka saattoi luiskahtaa.

Penu ei paljoa varonut, vaan loikki vikkelaan kiveltä toiselle. Kohta se makasi mustikanvarpujen seassa ja hamuili suullaan marjoja. Enpä ole ennen nähnyt yhtä laiskaa mustikanpoimijaa.

16. Minkälaisia olivat talosta löytyneet kirjat?

17. **Yhdistä** viivalla samaa tarkoittavat sanat:

arveli •	• selosti
kirkaisi •	• kiljahti
selitti •	• oletti
kuiskasi •	• lepyytteli
aprikoi •	• riemastui
kummasteli •	• supisi
rauhotteli •	• mietiskeli
ilahtui •	• ihmetteli

18. **Minkälaista puhumista** nämä sanat tarkoittavat?

vastata _____

kertoa _____

vitsailla _____

kuiskata _____

puuskantaa _____

kuuhistella _____

Otimme kirjat mukaan. Tuskin kukaan niistä kaipaa yli sadan vuoden jälkeen. Niillä tuskin on edes historiallista arvoa.

”Kysytään kuitenkin sähköpostilla, haluatko Museovirasto ne”, Jopo ehdotti.

”En usko”, Niksu sanoi. ”Noita kirjoja on varmaan painettu tuhansia ja taas tuhansia, mutta poijuista he voivat olla kiinnostuneita. Lähetetään niistä kuvat.”

Olin laittamassa kirjoja reppuun, kun isompi lipesi kädestäni ja sen välistä putosi avain kilahtaen jotain kovaa vasten.

”Avain”, Jopo huudahti ja poimi avaimen.

”Jossain täytyy olla lukko, johon se sopii.”

Sitten hän pyyhki roskia kohdasta, johon avain oli kilahtanut. Pölyn alta paljastui viisi senttiä leveä, pyöreä ja kupera metallinpala, jonka toisella puolella oli reikiä.

”Tässä on jotain tekstiä”, Jopo sanoi.

”Niksu! Sinulla on puhelin kädessäsi. Googlaa tämä: ASK681/I.”

Hetkinen, Niksu vastasi. Siis Aa Äs

Koo kuusi kahdeksan yksi kautta yksi.”

”Se on vanhan saksalaisen kenttäpuhelinin suukappale!” hän huudahti. ”Joku agentti on lähtenyt täältä vauhdilla, kun tämä on pudonnut.”

”Hän on pakannut selkäreppuunsa puhelinin, jota ei voi käyttää ilman suukappaletta”, totesi Jopo.

”Voi sillä sähköttää”, Niksu korjasi.

”No, kyllähän meidän neropattimme kaiken tietää”, Jopo murahti piikikkäästi.

”Eipäs kinata”, Maaru puuttui puheeseen.

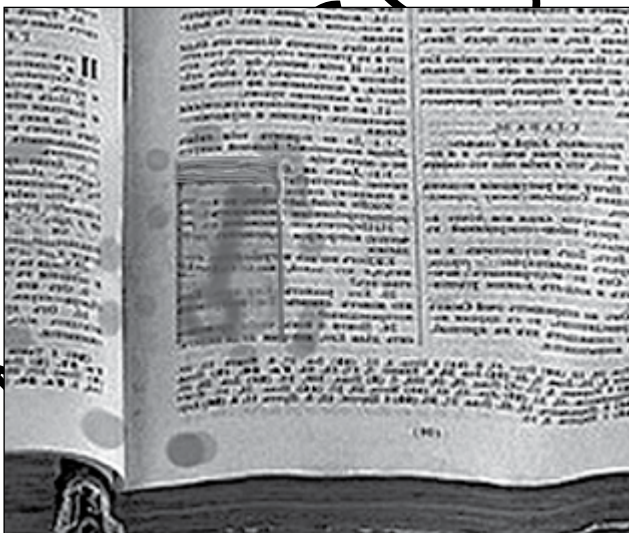
”Sinä, Jopo tiedät kaiken urheilusta, Niksu kai sitten kaikesta muusta.”

”Tiedän minä paljon urheiluasioistakin”, Niksu korjasi.

”Nyt loppuu kinaaminen!” minä ärähdin.

”Muuten metsän kuningas Tapio suuttuu ja kaataa puun teidän päällemme.”

Viisikymmentä sivua kirjan takaosassa oli liimattu yhteen, ja niihin oli leikattu avaimen kokoinen kolo. Siinä näkyi avaimenmuotoinen ruostetahna. Sivut oli liitetty edeltäviin ja seuraaviin sivuihin muutamalla liimatipalla, jotta avainpiilo aukeaisi. Liima irtosi, kun pudotin kirjan, ja avain putosi.”

”Tutkitaan asiaa Mummin luona”, Maaru ehdotti. ”Nyt meillä on monta mysteeriä selvitettävänä.”

”Meillä on monta tutkintalinjaa, kuten televisiosarjojen poliisit sanovat, kun heillä ei ole aavistustakaan siitä, mitä on tapahtunut”, minä sanoin.

Laitoin kirjat, avaimen ja puhelinkuulokkeen osan reppuuni. Sitten me lähdimme mökiltä.

2. Miksi Niksu osasi venäjää?

3. Mistä Niksu päätteli, että kirja on ainakin sata vuotta vanha?

4. **Selvitä**, kuka on kirjoittanut *Sota ja rauha* -nimisen kirjan?

5. Tekstissä on monta pitkää sanaa. Alla on joitakin niistä.

Sano sanat rytmikkäästi tavuttain ja **merkitse tavuviivat** oikeisiin paikkoihin.

kyy|käärmettä

säikähtänyt

eläinhullu

sahalaitakuvio

höyrähtänyt

vaarallinen

punkkipinsetit

repussani

innokkaasti

halkaisijaltaan

jalkoihinne

kuuloaisti

rauhottavasti

kirjaviisuus

lopullisesti

6. Miksi Maaru sanoi käärmettä madoksi?

7. Mistä Pampa tiesi, että käärme oli kyy?

8. Millä tavalla punkki pitää ottaa pois?

9. Mitä Pampa tarkoitti sillä, että Penusta olisi voinut tulla punkin uusi isäntä?

10. Kenestä tuli mökin isäntä?

11. Mitä tarkoittaa sana **tuskin** lauseessa ”Se on **tuskin** ainoa kyy saarella”?

12. Valitse laatikosta oikeat selitykset sanoille. **Kirjoita** ne viivoille!

aistia	esitellä	kaipaa	kilahtaa	liittää
lipeää	murahtaa	paljastuu	selvittää	ärähtää

Sana tarkoittaa, että

joku näyttää toiselle jotain tai kertoo, kuka hän on. _____

joku tuntee, näkee, kuulee tai maistaa jotain. _____

joku haluaisi saada sen tai ikävöisi sitä. _____

joku liukastuu tai häneltä luiskahtaa jotain maahan. _____

joku siitä tulee korkea ääni. _____

joku tulee näkyviin jostain. _____

joku sanoo vihaisesti jotain hiljaisella äänellä. _____

joku sanoo vihaisesti jotain äänekkäästi. _____

joku kiinnittää jotkut asiat yhteen. _____

joku ratkaisee vaikean asian. _____

13. Miksi Maaru asetteli irronneen väkälän takaisin paikoilleen?

14. Miksi Jopo kantoi Penua?

15. Mitkä näistä sanoista tarkoittavat samaa kuin **loikoilla**? Rastita!

☐ maata	☐ levätä	☐ lekotella	☐ laahustaa	☐ lojua
☐ lönötä	☐ istua	☐ köllötellä	☐ nojata	☐ laiskotella

18. Kuvissa ovat **1. joutsen**, **2. alli**, **3. silkkiuikku** ja **4. heinäSORSA**.
Katso taas kuvia tarkasti. Miten nämä vedessä uivat linnut eroavat toisistaan?
Kirjoita kaikki erot, mitä huomaat.

Agricola

17. Etsi sivulta 56 **vastakohdat** alla oleville sanoille. **Kirjoita** ne viivoille.

pimeä _____

äänekkäästi _____

tilavaa _____

kylmä _____

virkeä _____

kookas _____

tyhjä _____

niukasti _____

18. Etsi sivulta 57 viisi itkemistä kuvaavaa sanaa. **Kirjoita** ne viivoille.

19. Tekstissä on monta pitkää sanaa. Alla on joitakin niistä.

Sano sanat rytmikkäästi tavuttain ja **merkitse tavuviivat** oikeisiin paikkoihin.

moottorivene

myötätuuli

soutamista

nopeusrajoitus

lähestyimme

tekstiviesti

paluumatkalla

ilmoittanut

Itämeressä

marjanpoimuri

iltauinnille

vetoketjua

retkikeittimen

makuupussit

latauksessa

20. **Kirjoita** nämä sanat **aakkosjärjestyksessä**:

makuupussi, retkikeitin, mustikka, ämpäri, aurinkopaneeli, näkkileipä, poimuri, keitto

”Hus kaikki käärmeet. Hus kaikki käärmeet”, Maaru hussutteli.

”Kyllä Maaru on tehokas”, minä ylistin.

”Emme nähneet yhtään käärmettä matkalla.”

”Kyllä ne haistoivat sinut.” Jopo tokaisi.

Mökki ja liiteri näyttivät olevan aivan siinä kunnossa kuin ne jätimme. Jopo, joka on vähän semmoinen hurjapää halusi mennä sisälle liiteriin, joka näytti olevan romahtaneisillaan.

”Minä menen ensin sisään rauhoittamaan mahdollisia asukkaita”, sanoin.

”Ota piiska mukaan, ties mitä mörköjä ja sarvipäitä siellä on”, Jopo irvaili.

”Tottakai. Anna mukana”, vastasin.

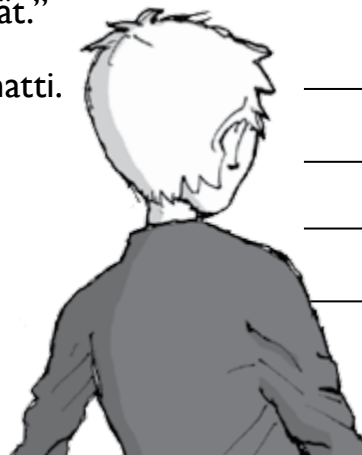

”Heko heko, mutta kiitos kauniista sanoistasi”, vastasin. ”Mutta. Palataanpa takaisin aikaisempaan mysteeriin. Minusta meidän pitäisi tutkia paremmin sitä taloa, josta kirjat ja muut tavarat löytyivät.”

”Kyllä. En dottomasi”, Niksu kannatti.

”Jospa jostain löytyisi avaimenreikä, jonne se avain sopii.

Niinpä lähdimme taas kiipeämään takaisin kalliolle ja sieltä mökille.

Kömmiin kaiken maailman romun yli liiterin perälle. Silloin huomasin jotain kertaikkaisen upeaa löysän tukihirren alla.

”Hieno ampiaispesä. Varmaan suurin koko maailmassa”, hihkuin. ”Pesässä on täytynyt joskus olla tuhansia ampieisia! Nyt ei missään näy yhtään.” Niin joskus käy, ampiaiset muuttavat muualle. Mökin asukas on voinut myydä niitä.

Kurkotin kohti pesää ottaakseni sen talteen. Pyöritin sitä varovasti, jotta sen kanta irtoaisi hirrestä. Sitten se irtosi, ja samalla putosi koko tukihirsi. Onneksi se putosi ohitseni, mutta paksun pölypilven se lennätti päälleni. Silloin huomasin maassa neltilippaan, joka oli ilmeisesti ollut piilossa palkin päällä.

Poimin sen maalattialta ja ryntäsin ulos. ”Avain! Avain! Sen täytyy sopia tämän lukkoon!” melkein huusin.

”Se on repussasi. Avain on etutaskussa. Ota se”. Niksu sanoi

”Vetoketju juuttui. Kangas jäi väliin”, Jopo totesi, ”mutta leikkaan sen auki linkkarilla.”

”Etkä leikkaa”, huusin, revin repun selästäni ja sitten väkivallalla nylpyttämällä sain vetoketjun auki.

Avain ei ollut siellä.

”Joku on varastanut sen!” huusin.

”Muistaakseni latit kirjat, avaimen ja puhelimen sukkapalleen mummilleni, ettemme hukkaisi niitä”, Maaru muisteli.

Nolona kävin noutamassa ampiaispesän liiteristä, ja kysyin: ”Oletteko koskaan nähneet näin hienoa ampiaispesää?”

